

Jsou majestátné,
klidné a krásné.

Na jejich
vrcholcích se tají
dech a při
zdolávání štítů
buší srdce
a stoupá
adrenalin. A má-li
člověk štěstí či
smůlu, může na
jeho vrcholcích
poznat, jak to
doopravdy
vypadá, když se
na horách čerti
žení. Řeč je
o Roháčích,
Západních
Tatrách, druhých
nejvyšších horách
Slovenska.

Roháče

Západní Tatry, kde se střetává krása přírody s horskými živly

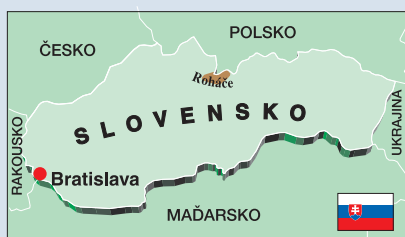


Snímek: Alena Přisťáková

Jak se tam dostat a kde bydlet

Jedním z míst, odkud se návštěvníkům otevírají hory a jejich výchozí cesty, je Zuberce. Malé městečko ležící přímo pod vrcholky hor se rok od roku rozrůstá o další nejrůznější priváty, penziony či hotýlky. V porovnání s předchozími lety zde již není nouze o teplé jídlo, do nočních hodin otevřené restaurace či koliby. V Zuberce se také nedaleko pošty nachází Informační centrum, jehož pracovníci mohou lidem poradit s ubytováním i zázemím. Ubytovaní však mohou turisté najít i v okolních vesničkách. Lidé, kteří se chtějí zcela oddat civilizaci a být horám co nejbližší, by měli po prohlídce Zuberce obětovat ještě pár kilometrů a vyjet ještě o kousek směrem k horám. Střechu nad hlavou mohou najít v horských hotelích, které lemují cestu směrem ke Zverovce, východu

zímu bodu turistických tras. Úplně nejbližší horám stojí právě chata Zverovka, kde lze ubytování nalézt zhruba za 250 slovenských korun. S troškou štěstí můžete nalézt azyl také přímo za branami Muzea oravské dědiny, které se nachází asi tři kilometry za Zuberem. Jeden z historických domů totiž správci muzea vyčlenili pro turisty. V domě přitom nechybí historické pece i nábytek a lidé zde mají zaručený stoprocentní klid. Nevýhodou je pouze to, že v době sezóny je ubytování zhruba za 200 slovenských korun na noc zcela zamluvené.



Je mnoho důvodů, proč vyrazit právě sem. Hory lákají nadšence, kteří milují vysokohorskou turistiku, ale obejdou se bez masových zájezdů na štíty hor, kterými jsou proslulé nedaleké Vysoké Tatry. Láká sem prostředí, kterého se příliš nedotkla komerce a všudepřítomný turismus. A také lidé, jejich bezprostřední smích, zvědavost a nechybějící borovička či Šariš.

Roháče jsou přitom místem, kde si mohou užít nádherné přírody rodiny s dětmi i nejdutnější lezci, kteří mají rádi strmé skály, nebezpečí a nechybí jim pořádná fyzika.

Pro ty první jsou určena nejrůznější údolí protkaná vodopády. Pro druhé vysokohorská turistika přes nejvyšší štíty a vrcholy.

Vzhůru k vrcholům

Na žádných českých ani slovenských horách se zřejmě lezcům tolik nerozbuší srdce jako při zdolávání ostrých roháčských vrcholů, jejichž cesty v mapách najdete vyznačené červenou barvou. Důvod je prostý. Štíty příliš ostré, prohlubně pod nohama příliš hluboké, chodníčky na některých místech příliš úzké až mizivé. A do toho všeho se člověk spoléhá pouze na řetězy, nic jiného. Máte-li však dost kuráže, fyzické kondice a hlavně nemáte fobii z výšek, rozhodně ten zážitek stojí za to.

Zdatní lezci přitom nejvyšší vrcholy mohou zdolat během jediného dne. Je třeba však vstát časné ráno a mít štěstí na pěkné počasí,